

UZASADNIENIE

Powód M. T. 2 lutego 2018 r. wniósł przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) z siedzibą w S. pozew o stwierdzenie nieważności uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z 27 grudnia 2017 r. nr (...) i nr (...).

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jest wspólnikiem pozwanej, zaś 27 grudnia 2017 r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników podjęto wskazane wyżej uchwały, będące w ocenie powoda w swej treści sprzeczne z ustawą. Uchwała nr (...) dotyczy likwidacji pozwanej spółki i czynności końcowych likwidatora, powód zaznaczył jednakże, że nie doszło do ostatecznego zakończenia postępowania likwidacyjnego spółki, gdyż spółka nadal posiada wierzytelność wobec M. F. (1) w wysokości 129.596,76 zł, a nadto wierzytelność względem powoda. Co więcej likwidator dokonał spłaty udziałów na rzecz wszystkich wspólników prócz powoda. Z powyższych względów, w ocenie powoda, uchwała nr (...) została podjęta przedwcześnie i jest sprzeczna z art. 282, art. 286 i art. 288 k.s.h.

Następnie powód wyjaśnił, że uchwała nr (...) (składająca się z 4 punktów) została podjęta w oparciu o uchwałę z 17 października nr (...), która jest przedmiotem postępowania o unieważnienie przed Sądem Okręgowym w Szczecinie w sprawie VIII GC 485/17, uchwała ta stanowi obejście prawa, gdyż obowiązujące przepisy nie pozwalają - jak to czyni wymieniona uchwała - na samowolne zabezpieczanie roszczeń poprzez deponowanie środków na rachunku bankowym i jako taka jest sprzeczna z art. 285 k.s.h. i art. 730 § 2 k.p.c. Argumenty te dotyczą punktu 2 uchwały nr (...). W pozostałym zakresie (a więc w zakresie punktów 1, 3 i 4 uchwały nr (...)) powód wskazał, że stanowisko w niej wyrażone jest dla niego niezrozumiałe, ponieważ nie toczy się przeciwko powodowi żadne podstępowanie dotyczące jego odpowiedzialności.

W odpowiedzi na pozew pozwana Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu wyjaśniła, że nie naruszyła przepisów kodeksu spółek handlowych przy działaniach mających na celu zamknięcie spółki bez dalszych znaczących kosztów. Podkreśliła również, że powód nie podejmował żadnych konstruktywnych prób celem polubownego zakończenia sporu, niemniej pozwana wystąpiła z propozycją polubownego uregulowania spornych spraw z powodem, po czym powód w żaden sposób się do niej nie odniósł.

Po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego, przed zamknięciem rozprawy, strony wyraziły swoje stanowiska w trybie art. 15zszs² Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (por. zarządzenie z 2 czerwca 2020 r., k. 270): powód w piśmie procesowym z 15 czerwca 2020 r., zaś pozwana w piśmie procesowym z 3 lipca 2020 r. Strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe: powód żądanie pozwu, pozwana wniosek o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

29 marca 2002 r. Przedsiębiorstwo Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym -rejestrze przedsiębiorców pod numerem (...).

W. spółki są: P. C., Z. K., A. S., W. S. (1), M. T.. Każdy wspólnik posiada 25 udziałów.

27 października 2016 r. przed notariuszem H. G. podjęta została uchwała nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w S. w przedmiocie otwarcia likwidacji spółki oraz jej rozwiązania. Na likwidatora spółki powołano wspólnika W. S. (1).

Prezesem jednoosobowego zarządu spółki, w okresie poprzedzającym otwarcie likwidacji, był M. T..

Niesporne, nadto: odpis KRS– k. 15-21

W spółce (...) od października 2000 r. do lutego 2017 r. zatrudniona była M. F. (1), najpierw jako pracownik magazynowy, a następnie pracownik działu sprzedaży. M. F. (1) w ramach swoich obowiązków pracowniczych wystawiała faktury przelewowe i gotówkowe oraz generowała raporty kasowe, które przekazywała do księgowości. Księgowość spółki prowadziła firma zewnętrzna.

Stosunek pracy M. F. (1) ustał w związku z likwidacją spółki.

Dowód: zeznania świadek M. F. (1) – k. 179-180

19 sierpnia 2017 r. likwidator W. S. (1) drogą elektroniczną przysłał M. T. wiadomość, w której poinformował, że w roku 2016 oraz w roku 2017 do miesiąca lutego M. F. (1) korzystając z aplikacji Handel drukowała wykazy zawierające informacje dotyczące płatności, zakłamywała przy tym dane rzeczywiste dotyczące należności, potwierdzając wpływy, których nie było. Wynikiem tego były błędne informacje co do wysokości zaległych należności oraz rozbieżności w stosunku do rozrachunków. Powstały w związku z tym zaległości w płatnościach z tytułu wystawionych faktur, które wynoszą około 130.000 zł.

Dowód: wiadomość mailowa od W. S. (1) – k. 44

31 października 2017 r. M. T. i M. F. (1) - z inicjatywy M. T. - spotkali się w celu ustalenia przyczyn niedoborów środków (...) spółki (...).

M. F. (1) podpisała wówczas oświadczenie o treści: „W związku z przywłaszczeniem przeze mnie należności P.H. (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) S. na oszacowaną przez likwidatora spółki kwotę 129 122 zł zobowiązuję się do jej zwrotu w terminie do dnia 31 grudnia 2017”.

Dowód: oświadczenie z 31 października 2017 r. – k. 45

zeznania świadek M. F. (1) – k. 179-180

Pod koniec 2017 roku Likwidator spółki (...) złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez M. F. (1), polegającego na przywłaszczeniu pieniędzy spółki (...) w kwocie 129.600 zł.

Pismem z 14 lutego 2018 r. Komisariat Policji S. P. zawiadomił likwidatora W. S. (2) o wszczęciu postępowania w sprawie przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 129.600 zł na szkodę spółki (...) (sprawa PG - 439/18).

Następnie prokurator wszczął dochodzenie przeciwko M. F. (1), po jego zakończeniu sprawa została skierowana do sądu karnego.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia – k. 81, 136

załącznik nr 6 – k. 82-86, 134-135

załącznik nr 7 – k. 131-133

przesłuchanie likwidatora pozwanej W. S. (3) – k. 264-265

Postanowieniem z 12 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie XII GU 312/17 ogłosił upadłość M. F. (1) jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

M. F. (1) w postępowaniu upadłościowym nie zgłosiła wierzytelności spółki (...) z tytułu zwrot przywłaszczonych pieniędzy.

Jesienią 2019 roku została podpisana ugoda, na mocy której M. F. (1) zapłaciła spółce (...) kwotę 100.000 zł, a pozostała ugodzona kwota wraz z odsetkami została rozłożona na 35 rat.

Dowód: pismo syndyka P. W. w sprawie upadłości M. F. – k. 167

postanowienie z 12 czerwca 2018 r. – k. 168

zeznania świadek M. F. (1) – k. 179-180

przesłuchanie likwidatora pozwanej W. S. (3) – k. 264-265

W spółce (...) zatrudniona była również B. T. (małżonka M. T.), w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 października 2016 r., na stanowisku wsparcia sprzedaży i marketingu. Do jej obowiązków należało sporządzanie aukcji internetowych, bieżąca obsługa zamówień oraz wsparcie pozostałych pracowników działu sprzedaży. Zarobki B. T. zostały ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia. B. T. przeszła szkolenie BHP, szkolenie stanowiskowe oraz badania lekarskie. Po ustaniu zatrudnienia otrzymała świadectwo pracy.

Dowód: zeznania świadek B. T. – k. 191v-193

Pozwem z 13 listopada 2017 r. M. T. wystąpił do Sądu Okręgowego w Szczecinie przeciwko (...) sp. z o.o. w S. w likwidacji o stwierdzenie nieważności uchwały Zgromadzenia Wspólników **nr (...) z 17 października 2017 r.** w sprawie podstaw i zakresu odpowiedzialności byłego prezesa zarządu – M. T., o treści:

1. Wezwać byłego Prezesa Zarządu – P. M. T. do pełnego, szczegółowego i rzetelnego wyjaśnienia na piśmie i wobec Zgromadzenia Wspólników Spółki, jaskrawych nieprawidłowości w zarządzaniu Spółką w okresie do dnia 26 października 2016 roku, mogących spowodować niepowetowane szkody w majątku Spółki w znacznej wysokości oraz uszkodzenia serwera dla ukrycia tych nieprawidłowości w terminie jednego /1/ miesiąca od daty Zgromadzenia.
2. Stwierdzić, że brak pełnego i rzetelnego wyjaśnienia (pkt 1 uchwały), stanowić będzie podstawę zarzutów, co do odpowiedzialności osobistej za nienależyte prowadzenie spraw (zarządzanie Spółką).
3. Na zabezpieczenie roszczeń Spółki o naprawienie szkody zawiesić W. M. T. wypłatę udziału w majątku podlegającemu podziałowi w następstwie likwidacji Spółki, do czasu definitywnego rozstrzygnięcia sprawy jego odpowiedzialności za zarządzanie Spółką.”

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą VIII GC 485/17.

21 grudnia 2018 r., po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wyrokiem w sprawie VIII GC 485/17 Sąd Okręgowy w Szczecinie stwierdził nieważność uchwały spółki (...) z 17 października 2017 r. nr (...) r., jako sprzecznej z art. 286 k.s.h.

Dowód: pozew z 13 listopada 2017 r. – k. 37-41

kserokopia wyroku z 21 grudnia 2018 r. z uzasadnieniem – k. 159-165

Spółka (...) wywiodła apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanego w sprawie VIII GC 485/17. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 14 listopada 2019 r., pod sygnaturą I AGa 22/19.

Fakt niesporny (nadto: wydruk wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem i informacją o nadaniu klauzuli wykonalności - k. 275-283)

Na dzień **27 grudnia 2017 r.** likwidator spółki zwołał Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w likwidacji, na podstawie art. 232 k.s.h., za pomocą listów poleconych przesłanych wspólnikom spółki.

Fakt niesporny.

Pismem z 14 grudnia 2017 r. (doręczonym 22 grudnia 2017 r.), działając w imieniu M. T., radca prawny A. M. poinformowała spółkę (...) o wytoczonym powództwie (o stwierdzenie nieważności uchwały Zgromadzenia Wspólników nr (...) z 17 października 2017 r.) i wniosła o odwołanie zgromadzenia zaplanowanego na 27 grudnia 2017 r. do czasu prawomocnego zakończenia sprawy i ściągnięcia wierzytelności spółki od M. F. (1).

19 grudnia 2017 r. W. S. (4) w odpowiedzi poinformował drogą mailową A. M., że zgromadzenie zostało zwołane w wykonaniu jednomyślnej uchwały nr 6 NZW z 17 października 2017 r., a nadto brak jest podstaw faktycznych i prawnych do jego przesunięcia. Dodatkowo wskazał, że M. F. (1) wielokrotnie deklarowała terminy do zwrotu przywłaszczonych z majątku spółki kwot, niemniej do tej pory wpłaciła jedynie znikomą jej część. Nadto przypomniał o wymagalnej wierzytelności spółki względem M. T..

Dowód: pismo radcy prawnego A. M. z 14 grudnia 2017 r. – k. 42-43

wiadomość mailowa od W. S. (1) – k. 77, 140

M. T. umocował adwokat J. B. do udziału w Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w S. w likwidacji, a także do głosowania w jego imieniu.

Fakt niesporny

M. T. prowadził wówczas działalność gospodarczą zarejestrowaną w (...) pod firmą (...).

Podczas likwidacji magazynów spółki (...) M. T. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kupił od spółki (...) złącza (...) w celu ich dalszej odsprzedaży. Cena na ten towar nie została zapłacona, M. T. jako (...) spółki (...) miał bowiem wobec tej spółki wierzytelność z tytułu wypłaty udziału w majątku podlegającym podziałowi w następstwie likwidacji spółki.

Pismem z 4 grudnia 2017 r. likwidator spółki (...) wezwał M. T. do uregulowania kwoty 10.373,35 zł wskazując, że na podstawie otrzymanego z biura księgowego „zestawienia obrotów i sald” z ostatniego okresu sprawozdawczego stwierdził brak wpływu takiej należności od M. T..

M. T. wstępnie ustnie umówił się z likwidatorem spółki (...), że zostanie dokonane potrącenie kwoty należnej spółce (...) z wierzytelnością M. T. z tytułu rozliczenia udziałów.

Dowód: przesłuchanie powoda M. T. – k. 192v

przesłuchanie likwidatora pozwanej W. S. (3) – k. 264-265

pismo z 4 grudnia 2017 r. - k. 80

protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...)-k.22-36v

27 grudnia 2017 r. przed Notariuszem H. G. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w S. w likwidacji, zwołane przez likwidatora spółki, na podstawie art. 232 k.s.h., za pomocą listów poleconych przesłanych wspólnikom spółki.

W zgromadzeniu uczestniczyli: P. C., Z. K., W. S. (1), A. S. oraz działająca z upoważnienia M. T. adwokat J. B..

Zgromadzenie otworzył likwidator spółki (...).

Zgromadzeni jednogłośnie w głosowaniu tajnym powierzyli pełnienie funkcji przewodniczącego P. C.. Przewodniczący stwierdził, że zgromadzenie zostało zwołane w sposób prawidłowy, za pomocą listów poleconych, stwierdził też, że na zgromadzeniu reprezentowanych jest 125 udziałów, co stanowi 100% udziałów spółki.

Przewodniczący przedstawił porządek obrad.

Adwokat J. B., działając w imieniu M. T., zgłosiła propozycję korekty porządku obrad poprzez dodanie zapisu o uchyleniu treści pkt 3 uchwały nr (...) z poprzedniego Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 17 października 2017 r., w zakresie zawieszenia wspólnikowi – M. T. wypłaty udziału w majątku podlegającym podziałowi w następstwie likwidacji spółki, do czasu definitywnego rozstrzygnięcia sprawy jego odpowiedzialności za zarządzanie spółką wobec wytoczonego przez M. T. przeciwko spółce powództwa o uchylenie tejże uchwały. Adwokat J. B. zaproponowała również wykreślenie bądź modyfikację pkt 4 i 5 porządku obrad, gdyż jej zdaniem są one obecnie przedwczesne.

Przewodniczący poddał pod głosowanie zgłoszone propozycje. Za ich przyjęciem w głosowaniu jawnym oddano 25 głosów, zaś przeciwko 100 głosów, wobec czego zgłoszone korekty porządku obrad nie zostały przyjęte. Adwokat J. B. zażądała zaprotokołowania sprzeciwu.

Przewodniczący poddał pod głosowanie pierwotny porządek obrad. Za jego przyjęciem w głosowaniu jawnym oddano 100 głosów, zaś przeciwko 25 głosów, wobec czego pierwotny porządek obrad został przyjęty. Adwokat J. B. zażądała zaprotokołowania sprzeciwu.

W. Z. K. stwierdził, że jedną z zaległości płatności dla spółki od 27 czerwca 2017 r. jest zafakturowana należność w kwocie 10.373,35 zł od firmy (...), należącej do M. T., który pomimo wezwania z niewiadomej przyczyny dotąd jej nie uregulował, a stanowi to realny składnik aktywów finansowych do koniecznego zagospodarowania.

Adwokat J. B. podniosła, że została zawarta „umowa dżentelmeńska” pomiędzy likwidatorem spółki a M. T. dotycząca spłaty należności firmy (...) wobec spółki (...) poprzez potrącenie jej z indywidualnych udziałów M. T., podlegających wypłacie przy likwidacji majątku spółki.

Likwidator zauważył, że porozumienie było zawarte w formie ustnej jeszcze przed ujawnieniem przez niego nieprawidłowości w zarządzaniu spółką przez M. T. i w związku z tym przestało obowiązywać, a nadto już wcześniej wzywał M. T. do uregulowania kwoty zadłużenia, ale bez odpowiedzi. Co więcej podkreślił, że M. T. przyjął do wiadomości, iż należność ta ma zostać uregulowana przed zakończeniem likwidacji.

Adwokat J. B. oświadczyła, że nie posiada żadnych informacji na temat wezwania jej mocodawcy do zapłaty, ale jej mocodawca nie kwestionuje istnienia tej należności.

Likwidator wyjaśnił, że nie było pisemnego wezwania do zapłaty, M. T. przyjął ten fakt do wiadomości podczas rozmowy.

Przewodniczący zgromadzenia stwierdził, że nie jest możliwe potrącenie wprost należności spółki od M. T. z udziałów likwidacyjnych, gdyż dotyczy rozrachunkowo różnych podmiotów prawnych.

Adwokat J. B. wskazała, że zgłasza w imieniu M. T. za uchwałą nr (...), dotyczącą końcowego sprawozdania likwidacyjnego, jedynie po przesłaniu M. T. tego sprawozdania, gdyż nie miał on do tej pory możliwości zapoznania się z jego treścią, wobec czego wnosi o odroczenie głosowania nad tą uchwałą na inny termin.

Wniosek nie został przyjęty, zaś zgromadzenie przyjęło 100 głosami za przy 25 głosach przeciw, **uchwałą nr (...)** w sprawie przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za okres 1 stycznia 2017 r.- 26 grudnia 2017 r. jako końcowego sprawozdania likwidacyjnego wraz z raportem likwidatora spółki.

Przy takim samym wyniku głosowania przyjęta została **uchwała nr (...)** w sprawie planowanego podziału (według stanu końcowego) reszty majątku spółki (aktywów), pozostałego ostatecznie do podziału między wspólników.

Adwokat J. B. oświadczyła, że podjęcie uchwały w sprawie finalnego zakończenia likwidacji spółki i dalszych czynności likwidatora z tym związanych należy przesunąć na termin kolejnego zgromadzenia wspólników z powodu nierozstrzygniętego przez sąd powództwa o uchylenie uchwały, wniesionego przez M. T. oraz nieściągniętej od M. F. (1) wierzytelności na kwotę około 130.000 zł i dopiero po ich prawomocnym zakończeniu można podjąć uchwałę.

W odpowiedzi przewodniczący stwierdził, że kwota złożona na koncie depozytowym spółki w pełni zabezpiecza te roszczenia.

Zgromadzenie, stosunkiem głosów 100 za i 25 przeciw, w głosowaniu jawnym, podjęło **uchwałę nr (...)** w przedmiocie w finalnego zakończenia likwidacji spółki i dalszych czynności likwidatora z tym związanych, o treści:

1. zakończyć ostatecznie postępowanie likwidacyjne spółki związane z jej uchwalonym wcześniej rozwiązaniem;
2. upoważnić likwidatora do podejmowania poza zakończonym postępowaniem likwidacyjnym poszczególnych czynności związanych z zamknięciem spółki, o ile mają charakter nieprzewidziany i konieczny, a wynikiły z uzasadnionych przyczyn lub okoliczności również w trybie przewidzianym w pkt 5 uchwały nr (...) zgromadzenia;
3. upoważnić likwidatora do odpłatnego złożenia w stosownym czasie ksiąg i dokumentów do usługowej firmy przechowawczej – archiwum;
4. zgłoszenie przez likwidatora do sądu rejestrowego wniosku o wykreślenie rozwiązanej spółki nastąpi w stosownym terminie uzasadnionym okolicznościami postępowania.

Adwokat J. B. zażądała zaprotokolowania sprzeciwu.

W. odnieśli się do wyjaśnień M. T. dotyczących dostrzeżonych nieprawidłowości w zarządzaniu spółką do 26 października 2016 r.

Przewodniczący poddał pod głosowanie **uchwałę nr (...)** w sprawie niezbędnej oceny złożonych przez pana M. T. wyjaśnień, objętych uchwalonym przez zgromadzenie obowiązkiem i ich rzeczowej kwalifikacji, która została przyjęta stosunkiem głosów 100 za i 25 przeciw, o następującej treści:

1. uznać złożone przez M. T. wymagane od niego wyjaśnienia (pismo z dnia 9 listopada 2017 r.) za niezadawalające, niepełne i dość wykrętne, wobec czego w braku realnej i niezbędnej współpracy z likwidatorem należy rozważyć dalsze środki prawnego działania w kierunku odpowiedzialności cywilnoprawnej, karnej lub wykluczenia wspólnika ze spółki;
2. zabezpieczyć płatność stosownej kwoty jako indywidualnego udziału w aktywach dzielonego majątku (pkt 3 uchwały nr (...) NZW z dnia 17 października 2017 r.) przez jej zdeponowanie na subkoncie rachunku bankowego spółki w (...) S.A., co zostało wykonane;
3. zobowiązać M. T. - wspólnika spółki, działającego również jako podmiot gospodarczy pod firmą (...) w S., do zapłaty należności spółki w niezwłocznym terminie i bez dalszej zwłoki, pod rygorem ostatecznie potrącenia jej z innych wierzytelności, które mogłyby przysługiwać od spółki;
4. upoważnić likwidatora spółki do podjęcia rokowań z M. T. celem ewentualnego polubownego uregulowania zaistniałego sporu, dla ustalenia należytej i godziwej rekompensaty dla spółki (pokrzywdzonych wspólników).

Adwokat J. B. zażądała zaprotokolowania sprzeciwu.

Dowód: protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) – k. 22-36v

Pismem z 3 marca 2018 r. likwidator spółki (...) W. S. (1) zwrócił się do M. T. z pismem w sprawie „podjęcia rokowań co do polubownego uregulowania spornych spraw”. W piśmie powołał się na upoważnienie zawarte w ustępie 4 uchwały nr (...) z 27 kwietnia 2017 r.

Przedstawiona w piśmie propozycja polubownego rozwiązania szkody obejmowała m.in.:

- bezwarunkowy zwrot od M. T. na rzecz spółki rekompensaty poniesionych przez nią strat, w wysokości 70% zryczałtowanego wynagrodzenia za zarządzanie spółką w okresie od listopada 2015 r. do października 2016 r., w kwocie wynoszącej 75.600 zł oraz bezwarunkowy zwrot na rzecz spółki równowartości pobranego przez zatrudnioną samowolnie w spółce (...) do wysokości 1/3 łącznej wartości, to jest w kwocie wynoszącej 8.400 zł;
- oświadczenie M. T. o zrzeczeniu się prawa do pobrania przyznanego, a niewypłaconego (zawieszonoego) udziału w likwidacyjnym podziale środków finansowych spółki, do wysokości stanowiącej sumę kwot opisanych wyżej;
- zgodę M. T. na dokonanie kompensaty (rozliczenia bezgotówkowego) na rzecz spółki łącznej kwoty opisanej powyżej ze środków pieniężnych ulokowanych na koncie depozytowym (...) w wysokości brutto 123.500 zł, po uwzględnieniu wymaganego od tej wypłaty podatku dochodowego od osób fizycznych;
- oświadczenie M. T. o zrzeczeniu się dalszych roszczeń wobec spółki do jakiegokolwiek udziału w podziale ewentualnego majątku likwidacyjnego spółki i oświadczenie M. T. o niewnoszeniu żadnych zastrzeżeń i sprzeciwu co do ewentualnego podziału tego majątku na rzecz pozostałych wspólników

W piśmie wskazano, że w wyniku osiągniętego porozumienia spółka wypłaci wspólnikowi różnicę wartości powstałej z kompensaty rozliczeniowej, uwzględniając zwrot wniesionych do spółki udziałów na kapitał zakładowy w kwocie 12.500 zł netto.

W imieniu M. T. odpowiedzi na to pismo udzieliła jego pełnomocnik r. pr. A. M. w piśmie z 20 marca 2018 r. W piśmie tym podkreślone zostało, że M. T. przysługuje ustawowe prawo do udziału w likwidacyjnym podziale środków finansowych spółki, likwidator jest zobowiązany do wypłaty na jego rzecz kwoty 113.269,19 zł, stanowiącej równowartość spłaty udziału na dzień 13 listopada 2017 r., tj. kwoty 123.500 zł pomniejszonej o należność w wysokości 10.230,81 zł, która zgodnie z umową ustną miała zostać potrącona ze środków finansowych pochodzących ze spłaty udziałów. Mając na uwadze powyższe w imieniu mocodawcy r. pr. A. M. odmówiła przyjęcia zaproponowanych przez likwidatora rozwiązań wskazując zarazem, że naruszają one przepisy obowiązującego prawa oraz zasady współżycia społecznego.

Dowód: pismo likwidatora z 3 marca 2018 r. – k. 78-79, 138-139

pismo rady prawnej A. M. z 20 marca 2018 r. – k. 155-157

Pismem z 30 marca 2018 r. M. T. oświadczył, że dokonuje potrącenia zobowiązań (...) M. T. wobec spółki (...) w kwocie 10.230,81 zł, z przysługującą mu jako wspólnikowi wierzytelnością w wysokości 123.500 zł tytułem równowartości spłaty udziału w likwidacyjnym podziale środków finansowych spółki, do wysokości wierzytelności niższej.

Dowód: pismo z 30 marca 2018 r. – k. 158

26 czerwca 2019 r. przed notariuszem H. G. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...).

Na zgromadzeniu podjęta została **uchwała nr (...)**, w której stwierdzono, że były prezes jednoosobowego zarządu spółki M. T. ponosi odpowiedzialność cywilnoprawną za spowodowanie strat w imieniu spółki na skutek rażących zaniedbań i samowolnych zarządzeń operacyjnych; straty te określono w trybie oszacowania na łączną sumę 89.700

zł; wyrażono zgodę na pociągnięcie M. T. do odpowiedzialności cywilnoprawnej i dokonano upoważnienia likwidatora do podjęcia działań w celu uzyskania odpowiednich kwot od M. T..

Za uchwałą oddano 100 głosów, przy wyłączeniu z głosowania M. T..

Występująca na zgromadzeniu w imieniu M. T. adwokat J. B. wniosła o zaprotokołowanie sprzeciwu.

Dowód: protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników – k. 216-234

Pismem z 23 października 2019 r. likwidator spółki (...) W. S. (5) wezwał M. T. do zajęcia stanowiska w odniesieniu do podjętej uchwały nr (...) przypominając zarazem, że w trybie oszacowania poniesione przez spółkę straty określono na łączną sumę 89.700 zł. Likwidator wezwał do „polubownego uregulowania powyższej sprawy celem finalnego rozliczenia wzajemnych wierzytelności pod rygorem dalszych skutków odmowy rozliczeń, nie wyłączając ostatecznie wzajemnej kompensaty”.

Dowód: pismo z 23 października 2019 r. – k. 236

Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w S. posiada następujące niezaspokojone wierzytelności:

- w wysokości około 1.000 zł wobec firmy (...) z W., będącej w upadłości, wierzytelność ta została zgłoszona w postępowaniu upadłościowym, syndyk masy upadłości potwierdził kwotę wierzytelności;
- w wysokości 89.700 zł wobec wspólnika M. T. z tytułu wyrządzonej przez niego szkody w majątku spółki (wierzytelność jest sporna);
- w wysokości 10.731 zł wobec wspólnika M. T. z tytułu sprzedaży materiałów (wierzytelność jest sporna, zdaniem M. T. została potrącona);
- wobec M. F. (1) wierzytelność potwierdzoną ugodą zawartą jesienią 2019 r. w postępowaniu upadłościowym M. F. (1), na mocy której M. F. (1) dokonuje spłat w ratach (należność została ugodą rozłożona na 35 rat).

Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w S. posiada również zobowiązania:

- wobec wspólnika M. T. z tytułu rozliczenia jego udziałów w likwidowanym majątku spółki;
- wobec (...). za nieopłacony abonament radiowo-telewizyjny, zgodnie z upomnieniem z sierpnia 2019 r. (likwidator wystąpił o umorzenie tej należności).

W czasie likwidacji księgowość likwidowanej spółki prowadzi Biuro (...) sp. z o.o. w T., na mocy umowy zawartej w lutym 2017 r. Spółka (...) płaci za usługi związane z księgowością.

Spółka (...) posiada rachunek bankowy w banku (...) S.A.

Dowód: przesłuchanie likwidatora pozwanej W. S. (3) – k. 264-265

Ocena dowodów:

W rozpoznawanej sprawie - na podstawie art. 9 ust 1 Ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469) - zastosowanie znalazły przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu obowiązującym od 7 listopada 2019 r. (z wyłączeniem przepisów regulujących postępowanie w sprawach gospodarczych). Zgodnie z art. 243² k.p.c. dokumenty znajdujące się w aktach sprawy lub do nich dołączone stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia, jednakże postanowienia dopuszczające dowody z niektórych złożonych do akt sprawy dokumentów zostały wydane już przed dniem 7 listopada 2019 r.

Stan faktyczny sprawy ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów, inne dowody pisemne (jak np. korespondencja mailowa), zeznania świadków oraz dowód z przesłuchania stron. Dowody z dokumentów nie były przez strony kwestionowane.

Wiarygodnymi dowodami okazały się zeznania wszystkich przesłuchanych świadków. Zauważyć należy, że zeznania świadków bądź to pokrywają się ze sobą, bądź uzupełniają wzajemnie, tworząc koherentną całość. Każdy ze świadków opisywał zdarzenia z innego punktu widzenia. M. F. (1) i B. T. zeznawały jako były pracownicy pozwanej spółki, przy czym M. F. (1) z uwagi na art. 261 § 2 k.p.c. skorzystała z prawa odmowy odpowiedzi na niektóre pytania, ich zeznania pozostają jednakże zgodne co do decydujących kwestii. Wiarygodny okazał się również dowód z przesłuchania stron, fakty podawane zarówno przez powoda, jak i likwidatora pozwanej korespondowały ze sobą, jak również z dokumentami zebranymi w sprawie (np. w zakresie „dżentelmeńskiej” umowy dotyczącej potrącenia, o której była mowa w protokole Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników), nie było w nich sprzeczności, które mogłyby przemawiać za brakiem wiarygodności dowodu z przesłuchania z którejkolwiek ze stron.

Po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego, przed zamknięciem rozprawy, pełnomocnicy stron zostali zobowiązani do wyrażenia swoich stanowisk w trybie art. 15zsz² Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (por. zarządzenie z 2 czerwca 2020 r., k. 270). Każda ze stron skorzystała z tego prawa, pełnomocnik powoda składając pismo procesowe z 15 czerwca 2020 r., zaś pełnomocnik pozwanej pismo procesowe z 3 lipca 2020 r. W pismach tych każda ze stron przyznała m.in., że 14 listopada 2019 r. wydany został wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie oddalający apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanego w sprawie VIII GC 485/17. Fakt ten został uznany za niesporny.

Zarazem strona pozwana w pismach procesowych z 3 lipca 2020 r., 3 sierpnia 2020 r., 6 sierpnia 2020 r. powołała nowe dowody z dokumentów, które zostały postanowieniem z 13 sierpnia 2020 r. na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominięte jako nieistotne. Dowody te zmierzały do wykazania, że likwidator podejmuje wobec powoda działania polegające na wzywaniu do zapłaty przysługujących pozwanej spółce (w ocenie likwidatora i pozostałych wspólników) kwot, a także podejmuje czynności przed sądem, składając wniosek o zawezwanie do próby ugodowej. Fakty te pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, co więcej tego rodzaju czynności podejmowane były przez likwidatora już wcześniej, tym samym ich prawne konsekwencje zostały przez Sąd poddane ocenie. Nowym dowodem okazał się natomiast skierowany przez Prokuraturę Rejonową S. N. do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wniosek o skazanie w trybie art. 335 § 2 k.p.k. M. F. (1), za jej zgodą jako oskarżonej, wyrażoną w dniu 18 grudnia 2019 r. (PR 1 Ds.2830.2018), w którym prokurator wniósł o wydanie wobec M. F. (1) wyroku skazującego i wymierzenie jej uzgodnionej z nim kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz o orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody w całości. Wniosek prokuratora o skazanie, podobnie jak dokumentacja potwierdzająca czynności likwidatora zmierzające do wzywania powoda do zapłaty bądź zakończenia sporu ugodowo, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy o stwierdzenie nieważności objętych żądaniem pozwu uchwał. W oparciu o inne dowody zebrane w sprawie (przesłuchanie likwidatora w charakterze strony) ustalono, że prowadzone jest przeciwko M. F. (1) postępowanie karne, a sprawa została skierowana do sądu karnego. Wynik rozstrzygnięcia przed sądem karnym pozostaje bez znaczenia dla sprawy niniejszej, tym bardziej, że w toku procesu ustalone zostało, że w postępowaniu upadłościowym zawarta została ugoda z M. F. (1), w wyniku której spłaca ona swój dług wobec spółki, rozłożony na 35 rat. Tym samym wskazywana przez prokuratora droga cywilna, zmierzająca do naprawienia szkody, została zachowana. W tym stanie rzeczy dowody powołane przez stronę pozwaną w wymienionych wyżej pismach procesowych Sąd pominął jako nieistotne dla rozstrzygnięcia, kierując się przy tym postulatem efektywności postępowania cywilnego, wyrażonym w art. 6 k.p.c., jak też mając na względzie normę odczytywaną z art. 227 k.p.c., zgodnie z którą przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Ocena prawna:

Powód domaga się w niniejszej sprawie stwierdzenia nieważności uchwał podjętych na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w S. z 27 grudnia 2017 r., które zostały oznaczone w protokole zgromadzenia jako uchwała numer (...) i uchwała numer (...).

Podstawą prawną żądania jest art. 252 § 1 k.s.h. (zdanie pierwsze), zgodnie z którym osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.

Powództwo zostało wytoczone w terminie określonym przez art. 252 § 3 k.s.h., który stanowi, że prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały. Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników odbyło się w 27 grudnia 2017 r., pozew został złożony 2 lutego 2018 r., a więc z zachowaniem terminu z art. 252 § 3 k.s.h.

Powództwo o stwierdzenie nieważności w odniesieniu do uchwały oznaczonej w protokole zgromadzenia z 27 grudnia 2017 r. jako uchwała **nr (...)** jest uzasadnione.

Legitymacja powoda do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności tej uchwały wynika z art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h., powód jest bowiem wspólnikiem, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Omawiana uchwała została podzielona na 4 punkty, jednakże w całości dotyczy zakończenia postępowania likwidacyjnego spółki, w punkcie 1 stwierdzając wprost ostateczne zakończenie postępowania likwidacyjnego związanego z wcześniejszym rozwiązaniem spółki. W kolejnych punktach uchwały upoważniono likwidatora W. S. (1) do podjęcia określonych czynności poza zakończonym postępowaniem likwidacyjnym: w pkt 2 do czynności związanych z zamknięciem spółki, o ile mają charakter nieprzewidywalny i konieczny, w pkt 3 do odpłatnego złożenia ksiąg i dokumentów spółki w przedsiębiorstwie zajmującym się archiwizacją dokumentów, w pkt 4 do zgłoszenia wniosku o wykreślenie spółki z KRS.

Powód wskazywał w pozwie, że omawiana uchwała, która zakończyła ostatecznie postępowanie likwidacyjne spółki, narusza art. 282 k.s.h.

Na tle stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy stanowisko powoda jest uzasadnione. Zgodnie z art. 282 k.s.h.:

§ 1. Likwidatorzy powinni zakończyć interesy bieżące spółki, ściągnąć wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić majątek spółki (czynności likwidacyjne). Nowe interesy mogą wszczynać tylko wówczas, gdy to jest potrzebne do ukończenia spraw w toku. (...) mogą być zbywane w drodze publicznej licytacji, a z wolnej ręki - jedynie na mocy uchwały wspólników i po cenie nie niższej od uchwalonej przez wspólników.

§ 2. W stosunku wewnętrznym likwidatorzy są obowiązani stosować się do uchwał wspólników. Likwidatorzy, ustanowieni przez sąd, są obowiązani stosować się do jednomyślnych uchwał, powziętych przez wspólników oraz przez osoby, które spowodowały ich ustanowienie zgodnie z art. 276 § 4 .

Dla rozstrzygnięcia sprawy istotna jest również regulacja art. 288 k.s.h., którą dla porządku również należy przytoczyć:

§ 1. Po zatwierdzeniu przez zgromadzenie wspólników sprawozdania finansowego na dzień poprzedzający podział między wspólników majątku pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli (sprawozdanie likwidacyjne) i po zakończeniu likwidacji, likwidatorzy powinni ogłosić w siedzibie spółki to sprawozdanie i złożyć je sądowi rejestrowemu, z jednoczesnym zgłoszeniem wniosku o wykreślenie spółki z rejestru.

§ 2. Jeżeli zgromadzenie wspólników zwołane w celu zatwierdzenia sprawozdania likwidacyjnego nie odbyło się z powodu braku quorum, likwidatorzy powinni wykonać czynności, o których mowa w § 1, bez zatwierdzenia sprawozdania przez zgromadzenie wspólników.

§ 3. Księgi i dokumenty rozwiązanej spółki powinny być oddane na przechowanie osobie wskazanej w umowie spółki lub w uchwale wspólników. W braku takiego wskazania, przechowawcę wyznacza sąd rejestrowy.

§ 4. Z upoważnienia sądu rejestrowego wspólnicy i osoby mające w tym interes prawny mogą przeglądać księgi i dokumenty.

Należy mieć również na uwadze art. 286 k.s.h., zgodnie z którym:

§ 1. Podział między wspólników majątku pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli nie może nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od daty ogłoszenia o otwarciu likwidacji i wezwaniu wierzycieli.

§ 2. Majątek, o którym mowa w § 1, dzieli się między wspólników w stosunku do ich udziałów.

§ 3. Umowa spółki może określać inne zasady podziału majątku.

Zaskarżona uchwała nr (...) z 27 grudnia 2017 r., która - jak wskazano w jej punkcie 1 - „ostatecznie kończy postępowanie likwidacyjne”, narusza cytowane wyżej przepisy. Postępowanie likwidacyjne nie może być bowiem zakończone w sytuacji, kiedy spółka posiada jeszcze nieściągnięte wierzytelności oraz niezaspokojone zobowiązania.

Tymczasem likwidator spółki przesłuchany w charakterze strony 3 marca 2020 r. przyznał, że spółka posiada nieściągnięte wierzytelności, w tym przede wszystkim wierzytelność wobec M. F. (1), potwierdzoną ugodą zawartą jesienią 2019 r., na mocy której M. F. (1) dokonuje na rzecz spółki spłat w ratach (należność została rozłożona na 35 rat, tj. niemal na 3 lata, co oznacza, że spłaty dokonywane terminowo zakończą się w 2022 r.). Kolejne wierzytelności spółki, według zeznań likwidatora, to wierzytelność wobec będącej w upadłości firmy (...) z W. (zgłoszona w postępowaniu upadłościowym) oraz sporne wierzytelności wobec powoda, w tym z tytułu kupionych przez powoda materiałów.

Likwidator spółki potwierdził również, że spółka posiada niezapłaconą należność za abonament radiowo-telewizyjny. Niesporne jest również, że majątek spółki został podzielony między wspólników, z wyjątkiem powoda, który nie otrzymał swojego udziału w majątku spółki.

W tej sytuacji uchwała o zakończeniu postępowania likwidacyjnego jest sprzeczna z ustawą, wprost godzi bowiem w art. 282 § 1 k.s.h., likwidator nie dokonał bowiem jeszcze wszystkich czynności likwidacyjnych, nie zakończył bieżących interesów spółki, nie ściągnął wszystkich wierzytelności (w szczególności od M. F. (1)), a mimo tego podjęta została uchwała o zakończeniu postępowania likwidacyjnego (co wprost stanowi punkt 1 zaskarżonej uchwały). Uchwała ta została tym samym podjęta przedwcześnie. Przedwczesne są również postanowienia zawarte w punktach 2, 3 i 4 zaskarżonej uchwały. Te dalsze postanowienia w istocie stanowią bowiem konsekwencję punktu 1, inaczej mówiąc kolejne punkty uchwały nie mogą być wykonane, o ile aktualny nie stanie się punkt 1 stwierdzający zakończenie postępowania likwidacyjnego, bez tego kolejne punkty uchwały są bowiem bezprzedmiotowe i niemożliwe do realizacji. Rozwijając tę myśl wskazać należy, że w punkcie 2 uchwała przewiduje upoważnienie dla likwidatora do podejmowania koniecznych czynności związanych z zamknięciem spółki po zakończeniu postępowania likwidacyjnego (do których można będzie zaliczyć np. zamknięcie rachunku bankowego), z kolei w punktach 3 i 4 upoważnia likwidatora do podejmowania ostatecznych czynności związanych z zamknięciem spółki. W odniesieniu do tych ostatnich punktów ich powiązanie z punktem 1 stwierdzającym zakończenie postępowania likwidacyjnego jest szczególnie widoczne, omawiana uchwała w punkcie 3 stanowi bowiem realizację uprawnienia wspólników z art. 288 § 3 k.s.h., zaś w punkcie 4 odnosi się do obowiązku likwidatora z art. 288 § 1 (zdanie ostatnie) k.s.h. Kolejne punkty uchwały nie mogą być zatem wykonane, o ile nieaktualny okaże się punkt 1, są bowiem bez niego bezprzedmiotowe i przedwczesne.

Stwierdzenie nieważności uchwały z 27 grudnia 2017 r. nie stoi oczywiście na przeszkodzie, aby po zakończeniu wszystkich czynności likwidacyjnych ponownie podjęta została przez wspólników uchwała o zakończeniu postępowania likwidacyjnego, jak również uchwała regulująca podejmowanie przez likwidatora określonych

czynności związanych z zamknięciem spółki, czy też uchwała regulująca kwestie, o których mowa w art. 288 § 1 i 3 k.s.h. Tym samym nieuzasadnione są obawy pozwanej, wyrażone w piśmie procesowym z 3 lipca 2020 r. (złożonym przed zamknięciem rozprawy w trybie art. 15zzs² Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. - por. zarządzenie z 2 czerwca 2020 r., k. 270), w którym pozwana wskazuje, iż stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie punktów 2, 3 i 4 w istocie równoznaczne byłoby z zaprzeczeniem ustawowych kompetencji likwidatora. Należy raz jeszcze podkreślić, że nieważność omawianej uchwały, oznaczonej jako uchwała nr (...), związana jest z przedwczesnym jej podjęciem, co dotyczy wszystkich uregulowanych w uchwale kwestii, zarówno zakończenia postępowania likwidacyjnego, o czym jest mowa w punkcie 1, jak i będących konsekwencją tego zakończenia czynności likwidatora, aktualnie przedwczesnych, uregulowanych w punktach 2, 3 i 4. Cała uchwała jest podjęta za wcześnie, co wpływa kompleksowo na jej nieważność. Stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) z 27 grudnia 2017 r. nie będzie stanowiło jednakże - w innych okolicznościach faktycznych, to jest już po zakończeniu przez likwidatora wszystkich czynności likwidacyjnych - przeszkody dla podjęcia przez współników nowej uchwały o analogicznej treści i to co do wszystkich uregulowanych w niej postanowień. Nie można więc uznać, tak jak to czyni pozwana w piśmie procesowym z 3 lipca 2020 r., że stwierdzenie nieważności uchwały byłoby zaprzeczeniem ustawowych kompetencji likwidatora. Stwierdzenie nieważności uchwały jest bowiem jedynie wyrazem tego, że upoważnienie dla likwidatora do dokonania tych czynności zostało udzielone przedwcześnie, likwidator nie zakończył bowiem jeszcze wszystkich czynności likwidacyjnych.

W tym stanie rzeczy powództwo w odniesieniu do uchwały nr (...) z 27 grudnia 2017 r. jest uzasadnione w całości.

Bardziej złożona sytuacja występuje w odniesieniu do żądania powoda stwierdzenia nieważności uchwały oznaczonej w protokole zgromadzenia 27 grudnia 2017 r. jako uchwała **nr (...)**.

Przede wszystkim dostrzec należy, że uchwała oznaczona w protokole zgromadzenia z 27 grudnia 2017 r. jako uchwała nr (...) redakcyjnie składa się z 4 punktów (podobnie jak uchwała nr (...)), jednak w przeciwieństwie do uchwały nr (...) poszczególne jednostki redakcyjne uchwały numer (...) regulują zagadnienia ze sobą niepowiązane.

W doktrynie wskazuje się, że jedna uchwała co do zasady obejmuje jedyną czynność prawną i tym samym może być zaskarżona jako całość, nie ma natomiast możliwości zaskarżenia części tak rozumianej uchwały. Zarazem jednak w doktrynie dostrzega się, że mogą wystąpić sytuacje, gdy jedną uchwałą objęto kilka zagadnień ze względów wyłącznie redakcyjnych. W takim stanie rzeczy zagadnienia ujęte w jednej (w sensie redakcyjnym) uchwale są w istocie przedmiotem osobnych uchwał, z których każda mogłaby zostać zaskarżona w odrębnym procesie. W tym przypadku zaskarżeniem objęta byłaby część uchwały, ale jedynie w sensie formalnym, ponieważ w ujęciu materialnym taka uchwała w istocie składa się z kilku uchwał (czynności prawnych), z których każda może być zaskarżana osobno [por. Z. J. (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz do art. 254 k.s.h.. Wyd. 3, W. 2020, L.].

Taka właśnie sytuacja się miała miejsce w odniesieniu do uchwały oznaczonej w protokole zgromadzenia z 27 grudnia 2017 r. jako uchwała nr (...), która w istocie składa się z czterech osobnych uchwał, wyodrębnionych w osobnych jednostkach redakcyjnych. W tym kontekście można więc mówić o czterech oddzielnych uchwałach, z których każda została zaskarżona przez powoda, żądanie pozwu odnosi się bowiem do stwierdzenia nieważności wszystkich uchwał, łącznie oznaczonych w protokole zgromadzenia jako składająca się z czterech punktów uchwała nr (...).

Wszystkie 4 uchwały zostały łącznie poddane pod głosowanie jako uchwała nr (...), uprzedzając późniejsze rozważania zasygnalizować jednakże w tym miejscu trzeba, że powód nie ma legitymacji do zaskarżenia uchwał redakcyjnie zawartych w punktach 1, 3 i 4, co więcej jego głosy oddane za uchwałami zawartymi w punktach 1, 3 i 4 są nieważne i powinny być pominięte przy obliczaniu wyników głosowania jako oddane przez osobę nieuprawnioną (por. przedstawione niżej rozważania na tle art. 244 k.s.h.). Tym samym przyjąć należy, że głosowanie powoda miało miejsce tylko wobec uchwały redakcyjnie zawartej w punkcie 2 uchwały nr (...).

Powództwo o stwierdzenie nieważności tej właśnie uchwały, tj. uchwały redakcyjnie zawartej w punkcie 2 uchwały nr (...), okazało się przy tym uzasadnione.

Legitymacja powoda do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności tej uchwały jest uzasadniona w świetle art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h., powód jest bowiem współnikiem, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Zaskarżona w niniejszym procesie uchwała wprost odnosi się do punktu 3 uchwały nr (...) NZW z 17 października 2017 r. Dla przypomnienia wskazać trzeba, że punkt 3 uchwały nr (...) ma następującą treść: „ Na zabezpieczenie roszczeń Spółki o naprawienie szkody zawiesić W. M. T. wypłatę udziału w majątku podlegającemu podziałowi w następstwie likwidacji Spółki, do czasu definitywnego rozstrzygnięcia sprawy jego odpowiedzialności za zarządzanie Spółką”. Zaskarżona w niniejszym procesie uchwała (redakcyjnie stanowiąca punkt 2 uchwały nr (...)) stwierdza, że zgromadzenie współników postanowiło zabezpieczyć płatność kwoty udziału należnego M. T. przez zdeponowanie jej na subkoncie rachunku bankowego w (...) S.A., co zostało wykonane. Uchwała nr (...) z 17 października 2017 r., w oparciu o którą dokonano zabezpieczenia na subconcie rachunku bankowego kwoty należnej M. T., została zaskarżona przez powoda, który ostatecznie uzyskał prawomocny wyrok stwierdzający jej nieważność. Już z tego tylko powodu przyjąć trzeba, że nieważna jest również zaskarżona uchwała stanowiąca punkt 2 uchwały nr (...), która dotyczy wykonania nieważnej uchwały nr (...) z 17 października 2017 r.

W piśmie procesowym pozwanej z 3 lipca 2020 r. pozwana podkreślała, że uchwałę tą w myśl stosowanego za pośrednictwem art. 2 k.s.h. art. 65 § 1 k.c. należy tak rozumieć, że stanowiła ona zgodę na utworzenie w celu wykonania uchwały nr (...) subkonta na rachunku bankowym spółki i umieszczenie na nim zabezpieczonej kwoty. Dalej pozwana wywodziła, że likwidator ma pełną kompetencję do tworzenia takich rachunków, co oznacza że uchwała nie jest sprzeczna z ustawą. Należy jednak zauważyć, że omawiana zaskarżona uchwała dotyczy nie tyle upoważnienia likwidatora do tworzenia wskazanych rachunków, co wykonania nieważnej uchwały nr (...) przez umieszczenie na takim rachunku zabezpieczonej kwoty, właśnie w wykonaniu tej nieważnej uchwały. Tym samym argumenty podniesione przez pozwaną w piśmie procesowym z 3 lipca 2020 r. są nieuzasadnione.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia są również argumenty podniesione w tym samym piśmie procesowym przez pozwaną dotyczące tego, że w dacie podjęcia zaskarżonej w niniejszym procesie uchwały nie istniała jeszcze uchwała nr (...). Wskazać trzeba, że jak wynika z protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z 27 grudnia 2017 r. pełnomocnik powoda informowała współników o wytoczeniu przez powoda pozwu o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...). Nie zostało natomiast wytoczone powództwo o ustalenie nieistnienia tej uchwały. Prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie stwierdza nieważność uchwały spółki (...) z 17 października 2017 r. nr (...) r. jako sprzecznej z art. 286 k.s.h., a nie jej nieistnienie. Prawomocny wyrok, którym stwierdzona zostanie nieważność uchwały, ma moc w stosunkach między spółką a wszystkimi współnikami oraz w stosunkach między spółką a członkami organów spółki. Wyrok ten ma charakter deklaratoryjny, a uchwała nieważna nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Tym samym fakt wydania i uprawomocnienia się wyroku dotyczącego nieważności uchwały nr (...) po podjęciu uchwały zaskarżonej w niniejszym procesie (redakcyjnie zawartej w punkcie 2 uchwały nr (...)) nie stanowi przeszkody dla stwierdzenia jej nieważności. Uprawomocnienie się tego wyroku, skutkujące przyjęciem, że uchwała nr (...) nie wywołuje żadnych skutków prawnych, wręcz automatycznie prowadzi do stwierdzenia nieważności zaskarżonej niniejszym pozwem uchwały, która ma charakter wykonawczy w stosunku do nieważnej uchwały nr (...).

Dla wyczerpania rozważań wskazać jeszcze trzeba, że omawiana uchwała (redakcyjnie zawarta w punkcie 2 uchwały nr (...)), tak samo jak uchwała nr (...), narusza art. 286 k.s.h. i tym samym jest nieważna z mocy art. 252 § 1 k.s.h. W tym zakresie powództwo okazało się uzasadnione.

Powództwo podlegało natomiast oddaleniu w odniesieniu do uchwał zawartych w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...).

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga, czy powód posiada legitymację do zaskarżenia tych uchwał. Powód jest współnikiem, który głosował przeciwko tym uchwałom, a po ich powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, co

z pozoru uzasadniałoby jego legitymację w świetle art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 250 pkt 2 k.s.h. Należy mieć jednak na uwadze art. 244 k.s.h., zgodnie z którym:

W. nie może ani osobiście, ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby głosować przy powzięciu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, w tym udzielenia absolutorium, zwolnienia z zobowiązania wobec spółki oraz sporu między nim a spółką.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań podkreślić trzeba, że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest rozstrzygnięcie, czy powód faktycznie wyrządził spółce szkodę i czy ponosi z tego tytułu odpowiedzialność. Sąd nie badał tej kwestii w niniejszym procesie, pozostaje ona bowiem bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy o stwierdzenie nieważności zaskarżonych przez powoda uchwał. Istotne jest jedynie to, że między stronami (powodem i pozwaną spółką) istnieje spór co do istnienia odpowiedzialności powoda oraz wysokości ewentualnego przysługującego spółce odszkodowania.

Analizując treść uchwał zawartych w punktach 1, 3 i 4 stwierdzić trzeba jednakże, iż dotyczą one cywilnoprawnej odpowiedzialności powoda wobec pozwanej spółki za wyrządzoną spółce szkodę. W uchwale zawartej w punkcie 1 wspólnicy uznali bowiem wyjaśnienia złożone przez powoda pismem z 9 listopada 2017 r. za „niezadowolające, niepełne i dość wykrętne” oraz nakazali likwidatorowi rozważyć dalsze środki prawne w kierunku odpowiedzialności cywilnoprawnej, karnej lub wykluczenia powoda ze spółki. Uchwała bezpośrednio dotyczy więc odpowiedzialności powoda wobec spółki. Z kolei w uchwale zawartej w punkcie 3 wspólnicy zobowiązali powoda do zapłaty należności wobec spółki, które powstały w związku z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą pod firmą (...), pod rygorem jej potrącenia z wierzytelności przysługujących powodowi wobec spółki. Także ta uchwała dotyczy więc odpowiedzialności powoda za jego zobowiązania wobec spółki. Natomiast w uchwale zawartej w punkcie 4 wspólnicy upoważnili likwidatora do podjęcia rokowań z powodem celem ewentualnego polubownego uregulowania sporu w zakresie ustalenia należytej i godziwej rekompensaty dla spółki i pokrzywdzonych wspólników. Ta ostatnia uchwała odnosi się więc do odpowiedzialności odszkodowawczej powoda i do przysługującego spółce - wg twierdzeń spółki i jej wspólników - odszkodowania, którego tytuł został następnie przez likwidatora opisany w piśmie z 3 marca 2018 r. (jak wynika z tego pisma powód miałby wyrządzić spółce szkodę w wysokości co najmniej w kwocie stanowiącej 70% zryczałtowanego wynagrodzenia powoda za zarządzanie spółką w okresie od listopada 2015 r. do października 2016 r. i wynoszącej 75.600 zł oraz w kwocie stanowiącej równowartość pobranego przez zatrudnioną przez powoda samowolnie - zdaniem spółki - małżonkę powoda B. T., do wysokości 1/3 jej wynagrodzenia, wynoszącego łącznie 8.400 zł).

Jak już wspomniano na wstępie Sąd nie badał w niniejszym procesie, czy powód faktycznie wyrządził spółce szkodę we wskazywanej przez nią wysokości (75.600 zł + 8.400 zł), nie badał również tego, jaka jest wysokość zobowiązań powoda powstałych w związku z umową zawartą przez powoda ze spółką w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod firmą (...) (jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie wysokość tych zobowiązań jest sporna, likwidator bowiem wezwał powoda pismem z 4 grudnia 2017 r. do zapłaty kwoty 10.373,35 zł, natomiast przesłuchany w charakterze strony wskazał wysokość tej kwoty jako 10.731 zł, z kolei powód dokonał potrącenia wierzytelności spółki w wysokości 10.230,81 zł, taka sama kwota jako wierzytelność spółki i zarazem dług powoda wskazana została też w piśmie r. pr. A. M. z 20 marca 2018 r.) oraz czy zostały one skutecznie potrącone na skutek oświadczenia powoda datowanego na 30 marca 2018 r. (z protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z 27 grudnia 2017 r. wynika bowiem, że likwidator uznał swoje wcześniejsze ustalenia z powodem na temat potrącenia za niewiążące, w aktach sprawy brak jest przy tym dowodu doręczenia pozwanej spółce oświadczenia powoda o potrąceniu z 30 marca 2018 r.).

Niezależnie od istnienia i wysokości tych wierzytelności powód nie miał legitymacji do zaskarżenia uchwał, które dotyczą jego odpowiedzialności wobec spółki, co wynika z cytowanego wyżej art. 244 k.s.h.

W doktrynie wskazuje się, że nie uzyskuje legitymacji do zaskarżenia uchwały wspólnik, którego z naruszeniem art. 244 k.s.h. dopuszczono do głosowania, nawet gdy głosował przeciwko uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu

wobec niej [por. R., Komentarz KSH, 2014, s. 455]. Podkreśla się również, że w świetle art. 4 § 1 pkt 9 k.s.h. głos oddany przez współnika wyłączonego od głosowania na podstawie art. 244 należy traktować jako nieważny, skoro zapadł z naruszeniem ustawy [por. M. C., w: J., Komentarz KSH, 2018]. Głos ten powinien zostać pominięty przy obliczaniu wyników głosowania jako oddany przez osobę nieuprawnioną [por. A. O. (red.), Kodeks spółek handlowych. Tom (...). Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz. Art. 227–300, W. 2018].

Na tej podstawie przyjąć należy brak legitymacji powoda do zaskarżenia uchwał redakcyjnie zawartych w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...), co prowadzi do oddalenia powództwa w tym zakresie. Przyjąć też trzeba, że głos oddany przez powoda (głos „przeciw”) powinien być pominięty przy obliczaniu wyników głosowania. Tym samym uchwały zapadły jednogłośnie.

Odnosząc się na koniec do merytorycznej treści tych uchwał wskazać trzeba, że stanowisko powoda wyrażone w pozwie, mające uzasadniać nieważność uchwał redakcyjnie zawartych w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...) jako sprzecznych z ustawą, również jest nieuzasadnione. Powód wywodził w pozwie, że treść spornych uchwał jest dla niego niezrozumiała, uchwały upoważniają bowiem likwidatora do podjęcia rokowań z powodem celem polubownego uregulowania sporu, tymczasem przeciwko powodowi nie toczy się żadne postępowanie z tytułu jego odpowiedzialności cywilnoprawnej za ewentualną szkodę wyrządzoną spółce, jak również powód nie ponosi odpowiedzialności za działania byłej pracownicy, która wyrządziła spółce szkodę. Powód nie wskazał jednak żadnych przepisów prawa, które miałyby naruszać wskazane wyżej uchwały, zawarte w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...). Jak już wyżej wspomniano istnienie wierzytelności spółki wobec powoda jest sporne. Nie jest niezgodne z ustawą podejmowanie działań zmierzających do uzyskania tytułów egzekucyjnych, dotyczących należności, które według wierzyciela (pозwanej spółki) mu przysługują, co więcej dopiero w procesie sądowym może zostać przesądzone, czy takie wierzytelności istnieją. Tym samym uchwała w punkcie 1 nie narusza żadnego przepisu prawa. Nie jest również sprzeczna z prawem uchwała zawarta w punkcie 3, nie istnieje bowiem żaden przepis zabraniający wzywania dłużnika do zapłaty. Podobnie nie jest sprzeczna z prawem uchwała zawarta w punkcie 4, w której współnicy upoważnili likwidatora do podjęcia rokowań z powodem celem ewentualnego polubownego uregulowania sporu. Ta ostatnia uchwała wręcz wpisuje się w dążenie ustawodawcy do umożliwienia stronom ugodowego załatwiania sporów, czemu daje wyraz art. 10 k.p.c., stanowiący dyrektywę interpretacyjną, w myśl której przepisy k.p.c. należy tak tłumaczyć, by zachęcały one strony (uczestników) postępowania do polubownego kończenia sporów w drodze ugody. Mając na uwadze powyższe przyjąć trzeba, że argumenty powoda przemawiające za nieważnością uchwał redakcyjnie zawartych w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...) jako sprzecznych z ustawą są nieuzasadnione. Stanowisko powoda wyrażone w toku z procesu wskazuje raczej na to, że upatruje on nieważności tych uchwał nie tyle w ich sprzeczności z prawem, ale w tym, że nie zgadza się z ich treścią, powód stoi bowiem na stanowisku, że pozwanej spółce nie przysługują żadne wierzytelności wobec niego (powód uważa bowiem, że nie wyrządził spółce żadnej szkody, z kolei wierzytelność z tytułu zapłaty ceny zakupione od spółki materiały została zdaniem powoda skutecznie potrącona). Powód nie wskazał zarazem przepisów ustawy, z którymi uchwały te miałyby być sprzeczne.

W tym stanie rzeczy powództwo w odniesieniu do uchwał redakcyjnie zawartych w punktach 1, 3 i 4 uchwały nr (...) podlegało oddaleniu, po pierwsze z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda do zaskarżenia tych uchwał, a po drugie z uwagi na to, że uchwały te nie stoją w sprzeczności z jakąkolwiek ustawą.

Mając na uwadze powyższe rozważania należało stwierdzić nieważność uchwały oznaczonej numerem (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) w S., podjętej 27 grudnia 2017 r. (o czym orzeczono w pkt 1 wyroku), a także stwierdzić nieważność uchwały oznaczonej numerem (...) punkt 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Handlowego (...) w S., podjętej 27 grudnia 2017 r. (o czym orzeczono w pkt 2 wyroku) oraz oddalić powództwo w pozostałym zakresie, to jest w zakresie żądania powoda o stwierdzenie nieważności trzech uchwał, oznaczonych numerami: (...) punkt 1, (...) punkt 3 i (...) punkt 4.

Z uwagi na to, że powód zaskarżył merytorycznie pięć uchwał, tj. uchwałę oznaczoną numerem (...) oraz cztery uchwały redakcyjnie wyodrębnione w punktach 1, 2, 3 i 4 uchwały numer (...), a w stosunku do dwóch z pięciu zaskarżonych uchwał powództwo okazało się uzasadnione, powód wygrał sprawę w 40 %.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania, przy założeniu, że powód wygrał sprawę w 40%, z pozostawieniem szczegółowego wyciszczenia kosztów procesu referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się w wyroku.